

w bibliotekach i muzeach w Polsce, wyd. 3, W. 2014. – Kolasa W.M., Woźniakowski K., Rogoż M., *Prasa dla dzieci i młodzieży 1824-1918. Dzieje wydawnicze*, t. 1, Kr. 2018 (rec.: Łopaczyk J., Biblioteka, 2019 nr 23, s. 381).

AP Warszawa, zespół 0160/0: Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, 1856. Zgony, poz. 1; zespół 72/188/0: Akta stanu cywilnego gminy warsz. VI cyrkułu, 1824, poz. 520. – IS PAN, materiały Słownika art. pol., list Kamilli Pijanowskiej, MNW, 22 XI 2021.

M. Jarzewicz
U. Makowska

Sledziwski (Śledziwski) **Bartłomiej**, stolarz, skrzyniarz (*arcularius*), ur. ok. 1602 na Mazowszu, zm. 14 V 1653 Pułtusk. 24 V 1626 wstąpił do zakonu jezuitów w Wilnie. W l. 1638-39 pełnił funkcję socjusza misjonarza dworskiego u wojewody nowogródzkiego. Wzmiankowany jest jako rzeźbiarz pracujący w 1628 w kość. Św. Ignacego w Wilnie (Morelowski). Wydaje się jednak, iż wykonywał tam przede wszystkim prace stolarskie (w l. 1628-31); realizował je także w domu nowicjatu w Wilnie (do 1631), w gospodarstwie w Połocku (1631-33), w kość. Św. Kazimierza w Wilnie (ok. 1636) oraz w Pułtusku (w l. 1641-53).

Morelowski M., *Znaczenie baroku wil. XVIII stulecia*, Wilno 1940, s. 47, XXXIV. – Poplatek J., Paszenda J., *Słownik jezuitów artystów*, Kr. 1972. – *Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995*, oprac. Grzebień L., Kr. 1996. – KZSP, t. 10, z. 20, 1999. – Grzebień L., *Podstawowa bibliografia do dziejów Tow. Jezusowego w Polsce*, t. 1, Kr. 2009.

I. Kopania

Śleśniński (Śleśniński) **Antoni**, rzeźbiarz, zm. 3 III 1881 (w wieku 51 l.) Warszawa, pochowany na cmentarzu Powązkowskim. Uczył się w Gimnazjum Realnym w Warszawie, a potem, w l. 1854-55, studiował w warsz. SSP u Konstantego Hegla. Razem z innymi uczniami Hegla brał udział w dekorowaniu posagami atyki domu Józefa Grodzickiego przy ul. Krak. Przedmieście 7 w Warszawie; był autorem figur *Crispina* i *Augusta* (obie 1854), wyk. wg wzorów antycznych (wszystkie posągi z atyki zniszczone w 1944). Dziełem S. jest także kamienna figura Matki Bożej Niepokalanej ustawiona 1 VIII 1859 w par-

ku przykościelnym w Łądzie i być może podobna rzeźba umieszczona t.r. przed kość. kapucynów w Łomży (w 1966 przeniesiona do klasztornego ogrodu).

W XX w. jego nazwisko zapisywano: Śleśniński.

Kur. war., 1852 nr 130 (16 V), s. 674; 1881 nr 50 (4 III), s. 5 (nekrolog). – B.P. [Podczaszyński B.], *Pomniki i rzeźby nowożytne*, Pam. Sztuk Pięknych, I, 1850-54 cz. 3, s. 181. – Kołaczkowski, *Wiadomości*, s. 652. – Jakimowicz I., *Ryszkiewicz A., SSP w Warszawie*, Roczn. warsz., 1963, s. 110. – *Pol. bibliografia sztuki 1801-1944*, t. 3, Wr. 1986. – Dziuba M., *Kapucyny w Łądzie nad Wartą (1850-1864)*, [w:] *Pol. Prowincja Kapucynów*, cz. 1: *Pol. Prowincja Kapucynów w XIX w.*, red. Kłoczowski J., Kr. 1987, s. 253. – Jaroszewski T.S., *Kamienica przy Krakowskim Przedmieściu 7*, W. 1993, s. 10. – Melbechowska-Luty A., Szubert P., *Posągi i ludzie*, t. 1, cz. 1, 2, W. 1993. – Kwiatkowska M.I., *Rzeźbiarze warsz. XIX w.*, W. 1995. – Zieliński J., *Atlas dawnej architektury ulic i placów Warszawy*, t. 7: *Krakowskie Przedmieście*, W. 2001. – Kowalski H., *Antyczne tradycje w dekoracji rzeźbiarskiej gmachów UW przy Krakowskim Przedmieściu*, W. 2008. – Nowiński J., *Ołtarz Matki Bożej Częstochowskiej i powstańcza mogiła - dwie pamiątki patriotyczne w d. opactwie w Łądzie nad Wartą*, *Seminarie*, XXVI, 2009, s. 327. – Kowalski H., *Dom Grodzickiego przy Trakcie Królewskim. Wystrój rzeźbiarski*, *Roczn. warsz.*, 2009/12, s. 240-241. – Nowiński J., *Jak figura w przykościelnym parku w Łądzie powstańcza mogiła się stała*, [w:] *Sztuka cmentarzy XIX i XX w.*, red. Czyż A.S., Gutowski B., W. 2010, s. 157. – Konstantynów D., *Sztuka i artyści w Warszawie połowy XIX w.*, BHS, LXXIV, 2012 nr 2, s. 260.

Arch. Diecezjalne Włocławek, *Historia Conventus Landensis Patrum Capucinatorum Tomus Primus*, rkps, s. 173.

P. Kluz

Sleñdziński (Slendziński, Słędziński, Śleñdziński, Śleñdziński, Ślędziński) **Aleksander Józef**, malarz, rysownik, ur. 13 III 1803 Wilno, zm. 18 VIII 1878 tamże; pochowany na tamtejszym cmentarzu Bernardyńskim (w grobowcu, który ufundował rodzicom w 1833). Pochodził z nobilitowanej (w 1811) zamożnej rodziny kupieckiej; syn Marcina, kupca, ławnika i burmistrza Wilna, właściciela trzech wil. kamienic i majątku w Koczanach (k. Wilna?), oraz Katarzyny